

paa dette Punkt. Det er uomtvisteligt; men om det er fuldt tilfredsstillende, er en anden Sag. I alt Fald er Lovforslaget, som det nu foreligger, ikke fuldt ud tilfredsstillende for mig. Den ærede Ordfører maa huske paa, at den Betragtning, som han gjorde gældende skulde ligge i Lovforslagets § 1, første Punktum, er aldeles forkert; den Forklaring, han gav angaaende dette Punktum, er langtfra rigtig, og jeg skal sige hvorfor. Den ærede Ordfører gaar ud fra den Betragtning, at dette Punktum kun omtaler de Sygdomme, som ere omtalte i nærværende Lovforslag, men det er en Misforstaaelse, thi den ærede Ordfører har overset, at der er andre smittomme Sygdomme; der staar ikke: nogen af de i denne Lov omtalte. . . smittomme Sygdomme, men „nogen smittom Sygdom“, og der er mange flere smittomme Sygdomme uden for denne Lov end dem, der ere nævnte i den. Det ere vi vist enige om. Men han gik ud fra, at det kun gjaldt de Sygdomme, som vare omtalte her, og hvor vedkommende Kreaturejer, naar de indtraf, havde Anmeldelsespligt. Den har jeg ikke gjort noget som helst Indgreb i; jeg har endogjaa været med til at stille Forslag om, at Loven bliver stærket paa dette Punkt, hvad jeg anser for nødvendigt for at betrygge den offentlige Sikkerhed, thi den offentlige Sikkerhed bør betrygges saa godt som muligt. Men paa den anden Side maa man vogte sig for at gaa den private Kreaturejer for nær; thi hvis man skal gaa nogen for nær paa dette Punkt, maa man hellere gaa det offentlige for nær, end at den private skulde komme til at lide alt for stort Bengetab. Saaledes som Forholdene ere nu, er det ikke foreskrevet, at nogen som helst smittom Sygdom skal behandles af Dyrlæge, ikke en Gang de, der ere nævnte i Loven af 29de December 1857. Ejeren har selv Lov til, indtil visse Sygdomme have naaet en vis Udbredelse, at behandle sine Dyr, og først derefter skal han henvende sig til Dyrlægen eller Politimesteren eller Sognefogeden, og det er ogsaa anerkendt i Motiverne til det tidligere forelagte Lovforslag; men jeg haaber, man skal opnaa Overenskomst paa dette Punkt, og jeg haaber, det ærede Medlem ikke er mere umedgørligt her end den ærede Indenrigsminister, saa vidt jeg forstod ham, og saa haaber jeg paa et Resultat. Det er jo en Misforstaaelse fra Udvalgets Flertals Side, at opfatte Lovforslaget saaledes, som de have gjort; thi man maa se paa, hvad der staar i det, og ikke paa, hvad Meningen er; thi man dømmes efter Lovene, som de ere, og

ikke efter, hvad man mener, der har været Lovenes Mening.

Maa jeg, idet jeg tager Vædringsforslagene i den Orden, i hvilken de staa, gøre en Bemærkning til Vædringsforslaget under Nr. 8, der jo gaar ud paa, at Indenrigsministeren, naar der er udbrudt smittomme Sygdomme hos Husdyrene, kan udstede Forbud mod, at Mejerier og Mælkehandler udlevere Mælk, naar den ikke er opvarmet til en vis Varmegrad, nemlig 70 Grader. Der er ført nogen Forhandling om dette i Udvalget, stadig efter Samraad med den ærede Minister. Det behøver man ikke at skjule; jeg finder Forslaget fuldstændig billigt og rigtigt, men jeg ønsker at høre Ministerens Mening angaaende et Spørgsmaal, der har været talt om i Udvalget. Der staar jo: „fra Mejerier og Mælkehandler“. Dette Ord „Mælkehandler“ er det, der har været forhandlet om i Udvalget; jeg mener, der skulde staa „Mælkehandlere“, idet Forbudet skulde ramme ikke Forretningen, men Manden. Der er nemlig i Nærheden af Byerne en Del Kreaturejere, som ikke drive Mælkehandel og heller ikke have Mejeri, men som føre ind til Byen med deres Mælk og sælge den, og hvis man sætter „Mælkehandlere“ i Steden for „Mælkehandler“, altsaa sætter Manden i Stedet for Forretningen, mener jeg, man rammer dem ogsaa. Det er det Spørgsmaal, jeg mener, man gerne skulde have klaret, hvorledes Ministeren opfatter dette Forhold; jeg mener altsaa, der skal staa Mælkehandlere i Steden for Mælkehandler. Vædringsforslaget under Nr. 11 er, som det blev indbrømt af den ærede Minister, mere konsekvent end Flertallets. Nu sagde den ærede Ordfører, at det vilde blive taget under Overvejelse mellem 2. og 3. Behandling. Jeg kunde ønske at vide, om jeg maa forstaa den ærede Ordfører saaledes, at det vil blive optaget til Behandling paa den Maade, at man ikke kommer til at stille sig partisk over for nogen af disse Sygdomme, men at man vil stille sig ens over for alle og ikke udsøndre nogen. Thi hvis man skal til at gøre det Skel, skal man efter min Mening kun medtage ugle faa af de allerfarligste Sygdomme, ellers tror jeg, man gaar en fejl Vej. Jeg vilde, man skulde paalægge Ministeren det Ansvar at tage dem alle — men hvis jeg tør forstaa den ærede Ordfører saaledes som anført, vil jeg tage mit Forslag tilbage, men nu vil jeg først høre hans nærmere Forklaring, thi mit Forslag er i og for sig saa rigtigt, at det ikke kan gøres anden Indvending derimod, end Ministeren gjorde, idet han sagde, at han